

Att förlåta som Nephi

Aisea ville inte vara arg på Josh för evigt.

Noelle Lambert Barrus
(Baserat på verkliga händelser)

Det här hände i USA.

Aisea sprang och sparkade bollen till sin lagkamrat Timothy. Han tittade på när Timothy svingade tillbaka foten och sparkade in bollen i målet.

"Mål!" skrek Timothy när bollen träffade nätet.

Aisea jublade. De hade vunnit matchen!

När han gick av planen kändes det bra! Men så kallade Josh, ett av barnen i det andra laget, honom ett fult namn.

Aisea kände sig överraskad och sårad. Han visste inte vad han skulle säga. Han tittade ner i marken och gick långsamt bort till sina lagkamrater.

"Vi gjorde det!" sa Timothy.
"Jättebra passning, Aisea."

Men Aisea tyckte inte att det kändes så bra. Inte efter det Josh sa till honom! Han var ledsen och arg.

Resten av dagen kändes det som om något tungt drog ner Aisea. Han tyckte *inte* om Josh längre.

På kvällen satt Aisea och studerade skrifterna tillsammans med sin familj. Han försökte lyssna när hans syster läste. Men han kunde inte sluta tänka på det Josh hade sagt.

Aisea bläddrade igenom sidorna i sin Mormons bok. Han stannade till vid en vers i 1 Nephi. Den handlade om när Nephis bröder hade varit elaka mot honom.

"Och det hände sig att jag uppriktigt förlät dem", stod det i versen.*

Förlät Nephi sina bröder? tänkte Aisea. Till och med efter att de hade varit så elaka?

Aisea tänkte på Josh. Han ville inte hålla fast vid sina dåliga känslor för Josh för evigt. Han var bara 10 år!

Aisea ville vara som Nephi. Han kunde förlåta Josh, precis som Nephi förlät sina bröder. Och om Josh sa något elakt igen skulle han bara be honom att inte göra det.

Han kände sig varm och fridfull inombords. Det var som om den Helige Anden sa: "Du gör det rätta."

"Aisea, vad har du lärt dig av de här verserna?" frågade mamma.

Aisea tittade upp. "Förlåt, jag läste en annan vers", sa han. Han berättade för sin familj vad som hände efter fotbollsmatchen.

Mamma och pappa kramade om Aisea. "Jag är ledsen att Josh var elak mot dig", sa pappa. "Det han sa var inte sant. Men det är okej att känna sig sårad av det."

Aisea log. "Tack. Ett tag var jag jättearg. Men nu när jag har läst skrifterna vill jag inte vara arg på honom. Jag vill förlåta honom. Och det känns redan bättre!"

"Underbart!" Mamma log också. "Det är inte alltid lätt att förlåta. Men du har rätt. Det är värt det."

Aisea tittade ner på sina skrifter. De hade hjälpt honom! Bördan som han hade känt tidigare var borta. Hans hjärta kändes varmt och fyllt av frid i stället. ●

* 1 Nephi 7:21